

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

15 жовтня 2019 р.

Київ

6353/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши дисциплінарну скаргу Єфіменка Костянтина Васильовича стосовно судді Ленінського районного суду міста Кіровограда Іванової Лілії Андріївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 26 листопада 2018 року надійшла дисциплінарна скарга Єфіменка К.В. на дії судді Ленінського районного суду міста Кіровограда Іванової Л.А. (єдиний унікальний номер Є-6660/0/7-18), яка відповідно до протоколу повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя від 7 червня 2019 року передана для попередньої перевірки члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В., під час проведення якої встановлено таке.

є позивачем у справі за позовом до Кіровоградської міської ради в особі виконавчого комітету Кіровоградської міської ради, Кіровоградського квартирно-експлуатаційного відділу Міністерства оборони України, Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних сил України, про зобов'язання вчинити певні дії (на момент звернення зі скаргою до Вищої ради правосуддя справа у суді розглянута не була).

У дисциплінарній скарзі Єфіменко К.В. вказує, що підставами для притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Іванової Л.А. є безпідставне затягування розгляду справи, допущення суддею поведінки, що порочить звання судді. Зазначає, що 13 лютого, 20 квітня, 20 вересня та 26 жовтня 2017 року суддя запізнювалася на судові засідання; 23 липня 2018 року справу без попередження сторін відкладено на 31 жовтня 2018 року. Суддя, на думку скаржника, не володіє наявною у матеріалах справи інформацією.

У письмових поясненнях суддя Іванова Л.А. зазначила, що тривалий розгляд справи був зумовлений наявністю об'єктивних факторів, зокрема, надмірним судовим навантаженням, що виразилося у значній кількості цивільних, адміністративних справ, справ про адміністративні правопорушення, які перебували у її провадженні. Навантаження, як зазначила суддя, викликане неукомплектованістю суддівського корпусу Ленінського районного суду міста Кіровограда, в якому, зокрема у 2017 році, з 14 штатних одиниць суддів повноваження на здійснення судочинства мали лише 7 суддів.

Із доданих суддею до пояснень документів вбачається, що позовне провадження у справі відкрито 13 лютого 2017 року; судовий розгляд справи призначено на 20 квітня 2017 року.

В період з 20 березня по 3 квітня 2017 року суддя перебувала у додатковій оплачуваній відпустці за вислугу років.

20 квітня 2017 року за клопотанням представника позивача () - замінено первісного відповідача Кіровоградську міську раду належним відповідачем — виконавчим комітетом Кіровоградської міської ради. Розгляд справи відкладено до 26 травня 2017 року у зв'язку з необхідністю направлення копії ухвали, позову та документів на адресу виконавчого комітету Кіровоградської міської ради.

26 травня 2017 року суд перейшов до розгляду зазначеної справи по суті. В судовому засіданні заслухано позицію представника позивача, а також заперечення щодо позову представників відповідачів. Оголошено перерву в судовому засіданні до 23 червня 2017 року.

23 червня 2017 року розгляд справи відкладено до 20 вересня 2017 року.

В період з 4 липня по 1 серпня 2017 року суддя перебувала у щорічній основній відпустці.

20 вересня 2017 року судом було розглянуто клопотання представника позивача про залучення до участі в справі в якості співвідповідача військову частину (далі – в/ч)

(клопотання залишено без задоволення). Крім того, були заслухані пояснення представника відповідача. За клопотанням представника позивача оголошена в судовому засіданні перерва до 26 жовтня 2017 року для надання додаткових доказів.

26 жовтня 2017 року судом знову розглядалося клопотання представника позивача про залучення до участі в даній справі в якості співвідповідача в/ч (за наслідками розгляду клопотання до участі в справі залучено в/ч). Оголошено перерву до 14 грудня 2017 року для направлення залученому відповідачу документів.

14 грудня 2017 року розгляд справи відкладено до 17 січня 2018 року.

17 січня 2018 року представником позивача надані додаткові пояснення, а також заявлено клопотання про виклик в судові засідання десятих свідків. Клопотання задоволено частково. Оголошена перерва до 20 лютого 2018 року.

20 лютого 2018 року в судовому засіданні був допитаний свідок. Крім того, представником позивача подано ряд клопотань про витребування судом інформації. Оголошена перерва до 2 квітня 2018 року та у зв'язку з перебуванням судді в щорічній додатковій оплачуваній відпустці, судовий розгляд справи було відкладено до 14 травня 2018 року.

14 травня 2018 року в судовому засіданні заслухані пояснення позивача, який був викликаний для надання особистих пояснень та за клопотанням представника позивача оголошена перерва до 21 червня 2018 року для витребування судом інформації з в/ч А0680.

В судовому засіданні 21 червня 2018 року представником позивача долучені до справи додаткові докази та заявлено клопотання про виклик в судові засідання трьох свідків, які не заявлялися стороною позивача при заявленні попереднього клопотання про виклик свідків; протокольною ухвалою клопотання задоволено. Оголошена перерва до 23 липня 2018 року.

23 липня 2018 року слухання справи не відбулося у зв'язку з перебуванням судді на лікарняному. З урахуванням періоду перебування судді у відпустці з 13 серпня 2018 року по 16 вересня 2018 року включно, судові засідання призначено на 31 жовтня 2018 року.

В судовому засіданні 31 жовтня 2018 року допитані троє свідків. Оголошена перерва до 10 грудня 2018 року та у зв'язку з неможливістю проведення відео конференції розгляд справи відкладено до 30 січня 2019 року для виклику та допиту свідка.

30 січня 2019 року розгляд справи відкладено до 19 березня 2019 року у зв'язку з неявкою в судове засідання представника позивача.

19 березня 2019 року винесено судове рішення, яким позов залишено без задоволення.

За результатами попередньої перевірки, оцінюючи відомості, викладенні у скарзі Єфіменка К.В., слід зазначити таке.

Європейський суд з прав людини у своїй практиці керується тим, що розумність тривалості судового провадження необхідно оцінювати у світлі обставин конкретної справи, враховуючи критерії, вироблені судом. Такими критеріями є: 1) складність справи, тобто обставини і факти, що ґрунтуються на праві (законі) і тягнуть певні юридичні наслідки; 2) поведінка заявника; 3) поведінка державних органів; 4) перевантаження судової системи; 5) значущість для заявника питання, яке перебуває на розгляді суду, або особливе становище сторони у процесі (рішення у справах «Бараона проти Португалії», 1987 рік; «Хосце проти Нідерландів», 1998 рік; «Бухгольц проти Німеччини», 1981 рік; «Бочан проти України», 2007 рік).

Для визначення бездіяльності протиправною недостатньо одного лише факту несвоєчасного виконання обов'язкових дій, а важливими є також конкретні причини, умови та обставини, через які дії, що підлягали обов'язковому виконанню відповідно до закону, були виконані з порушенням строків. Значення мають юридичний зміст, значимість, тривалість та межі бездіяльності, фактичні підстави її припинення, а також настання негативних наслідків для прав та інтересів особи.

Така позиція викладена у постанові Великої Палати Верховного Суду від 19 квітня 2018 року у справі ¹.

У пункті 5 Резолюції Європейської асоціації суддів стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів (Тронхейм, 27 вересня 2007 року) вказано, що відповідна дисциплінарна справа щодо судді може бути відкрита тільки у випадках, коли мала місце не гідна звання судді поведінка і її наслідки є такими серйозними і жахливими, що потребують накладання дисциплінарних стягнень.

Згідно з пунктами 3, 4 частини другої статті 107 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VII «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують викладені у дисциплінарній скарзі відомості.

Під час попереднього вивчення та перевірки встановлено, що у дисциплінарній скарзі відсутні посилення на фактичні дані (свідчення, докази), які безумовно свідчили б про наявність у діях судді Іванової Л.А. ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Запізнення судді на засідання саме по собі не є підставою дисциплінарної відповідальності.

Пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи наведене, керуючись пунктами 1, 2 частини першої статті 43, пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третньої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

~~В.В. Матвійчук~~